

Kniha Daniel – číslo dvadsaťštyri

Nimród, Nabuchodonozor a Belšaccar

Jeff Pippenger

2023-12-19

Knihy Daniel a Zjavenie sú tá istá kniha, rovnako isto ako Starý zákon a Nový zákon sú tá istá kniha. Tesne pred uzavretím času milosti je Zjavenie Ježiša Krista odpečatené.

A povedal mi: Nezapečat'uj slová proroctva tejto knihy, lebo čas je blízko. Kto pácha nepravosť, nech ju pácha ešte; a kto je poškvrený, nech sa ešte poškvŕňuje; a kto je spravodlivý, nech ešte koná spravodlivosť; a kto je svätý, nech sa ešte posväčuje. A hľa, prichádzam skoro a moja odplata je so mnou, aby som odplatil každému podľa jeho skutku. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný. Zjavenie 22:10–13.

Biblické „pravidlo prvej zmienky“, ktoré zahŕňa pravdu, že koniec nejakej veci je znázornený začiatkom tejto veci, zdôrazňuje význam prvých troch kapitol knihy Daniel, lebo sú prvou pravdou spomenutou v knihe, ktorou sú knihy Daniel a Zjavenie. Ježiš je Alfa a Omega, a preto začiatok knihy, ktorou sú knihy Daniel a Zjavenie, musí predstavovať pravdu, ktorá je odpečatená na konci. Na jednej úrovni teda pravdou, ktorá je odpečatená, je večné evanjelium anjelov zo štrnástej kapitoly Zjavenia.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré je uvedené v prvom verši prvej kapitoly Zjavenia, je posolstvom, ktoré má byť odovzdané cirkvám, keď je „čas blízko“, a čas, ktorý je v prvej kapitole Zjavenia „blízko“, musí byť tým istým časom, ktorý je „blízko“ tesne pred uzavretím času milosti v dvadsiatej druhej kapitole Zjavenia.

Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Boh, aby ukázal svojim služobníkom, čo sa má čoskoro stať; a on to oznámil a prostredníctvom svojho anjela naznačil svojmu služobníkovi Jánovi, ktorý vydal svedectvo o slove Božom, o svedectve Ježiša Krista a o všetkom, čo videl. Blahoslavený je ten, kto číta, a tí, ktorí počúvajú slová tohto proroctva a zachovávajú to, čo je v ňom napísané; lebo čas je blízko. Zjavenie 1:1–3.

Posolstvo, ktoré je záverečným posolstvom a ktoré je odpečatené tesne pred uzavretím času milosti, keď „čas je blízko“, je posolstvom neskorého dažďa druhého anjela a Polnočného volania. Je to pravda spojená so „skrytými dejinami“ Siedmich hromov. Je to zjavenie „ôsmeho, ktorý je zo siedmich“, a zlatou niťou, ktorá všetky tieto drahocenné zjavenia splota do nádherného rúcha Kristovej spravodlivosti, je „vzácných“ „sedem časov“ z tretej knihy Mojžišovej, dvadsiatej šiestej kapitoly. Daniel, prvá kapitola, a potom znovu Daniel, prvá až tretia kapitola, sú týmto posolstvom. „Tajomstvo“ druhej kapitoly je tiež týmto posolstvom.

Prvá kapitola Daniela predstavuje posolstvo prvého anjela a tak ako sú v posolstve prvého anjela v štrnástej kapitole Zjavenia zastúpené všetky prorocké medzníky všetkých troch anjelských posolstiev, tak sú všetky prorocké medzníky všetkých troch posolstiev zastúpené aj v prvej kapitole Daniela. Týmto prvkami sú trojstuňový proces skúšky, ktorý v prvej kapitole Daniela

predstavuje skúšku stravy, po ktorej nasleduje vizuálna skúška, vedúca ku konečnej skúške. Prvá kapitola, keď sa posudzuje vo vzťahu ku kapitolám druhej a tretej, predstavuje skúšku stravy, druhá kapitola vizuálnu skúšku a tretia kapitola konečnú skúšku. Tri anjelské posolstvá zo štrnástej kapitoly Zjavenia a prvá až tretia kapitola Daniela poskytujú štyroch svedkov o trojstupňovom procese skúšky.

Štvrtá a piata kapitola Daniela predstavujú veľmi hlbokú líniu prorockých dejín. Línia vytvorená týmito dvoma kapitolami obsahuje najmenej šesť odlišných prorockých línií. Jedna z týchto prorockých línií sa začína v roku 723 pred Kr. a pokračuje až po nedeľný zákon. Ďalšia zo šiestich línií predstavuje dejiny od roku 1798 až po nedeľný zákon a v tejto línii sú súčasne znázornené tri prorocké línie: línia šelmy zo zeme (Spojené štáty), potom línia protestantského rohu a tiež línia republikánskeho rohu. Spoločne ustanovujú piatu líniu na začiatku prorockej línie Spojených štátov. Táto línia označuje odpečatenie siedmej, ôsmej a deviatej kapitoly Daniela v roku 1798. Na konci prorockej línie Spojených štátov vzniká šiesta línia, ktorá označuje odpečatenie desiatej, jedenástej a dvanástej kapitoly v roku 1989.

Začiatok prorockej línie zemskej šelmy, ako je znázornený v štvrtej kapitole Daniela, je označený symbolom „siedmich časov“ a koniec prorockej línie zemskej šelmy je takisto označený symbolom „siedmich časov“. Začiatok i koniec obdobia dejín, ktoré je znázornené odpečatením siedmej, ôsmej a deviatej kapitoly, sú takisto označené symbolom „siedmich časov“. Začiatok i koniec obdobia dejín, ktoré je znázornené odpečatením Danielových kapitol desať, jedenásť a dvanásť, sú takisto označené „siedmimi časmi“.

Koniec obdobia dejín, ktoré sa začalo, keď boli v „čase konca“ v roku 1798 odpečatené siedma, ôsma a deväta kapitola Daniela, nastal v roku 1863. Začiatok obdobia dejín, ktoré sa začalo, keď boli v „čase konca“ odpečatené desiatá, jedenásť a dvanásť kapitola Daniela, bol v roku 1989. Od roku 1863 do roku 1989 je sto dvadsaťšesť rokov. Sto dvadsaťšesť rokov je desatina, čiže desiatok, z tisícvestošesťdesiatich rokov. Číslo sto dvadsaťšesť je preto symbolom tisícvestošesťdesiatich rokov, ktoré predstavujú „púšť“, ktorá je zasa symbolom dvetisícpäťstodvadsiatich rokov „sedem čias“.

Táto skutočnosť ukazuje, že v dejinách šelmy zo zeme, v hnutí prvého anjela na počiatku a potom v hnutí tretieho anjela na konci, sú obe tieto hnutia na svojich začiatkoch i koncoch označené „sedemnásobným časom“. A časové obdobie medzi týmito dvoma hnutiami, ktoré ich spája dohromady, je takisto znázornené „sedemnásobným časom“.

Bez uplatnenia biblickej metodológie „riadok za riadkom“ je nemožné tento druh zjavenia vidieť a pochopiť, lebo bez tejto metodológie by zapečatená kniha mohla byť daná niekomu, kto bol vzdelaný v umení teológie, a potom by mohol byť požiadaný o vysvetlenie, čo znamená tá kniha, ktorá bola zapečatená. Jeho pýcha vlastného názoru by ho viedla k tomu, aby poukázal na to, že zapečatenej knihe nemožno rozumieť, lebo bola zapečatená. Potom by ste mohli vziať tú zapečatenú knihu a dať ju jednému zo stáda, ktoré je ovládané a vykastrované tým osvieteným, a stádo, ktoré sa uspokojilo s hodovaním na teológových pokrmoch bájak, by odmietlo urobiť aplikáciu zapečatenej knihy, lebo veľmi dobre vie, že iba tí, ktorí sú členmi teologického

Sanhedrinu, boli ustanovení rozhodovať o tom, čo je pravda.

„Zostaňte stáť a žasnite, volajte a kričte; sú opití, ale nie vínom; potácajú sa, ale nie od silného nápoja. Lebo Hospodin vylial na vás ducha hlbokého spánku a zavrel vaše oči; prorokov a vašich vodcov, vidcov, prikryl. A videnie všetkého sa vám stalo ako slová zapečatenej knihy, ktorú podávajú učenému so slovami: Čítaj toto, prosím; a on vraví: Nemôžem, lebo je zapečatená.“

„Preto Pán hovorí: Pretože sa tento ľud ku mne približuje svojimi ústami a svojimi perami ma ctí, ale svoje srdce vzdialil ďaleko odo mňa a jeho bázeň pred mnou je naučená podľa ľudského príkazu, preto, hľa, budem opäť konať podivuhodné dielo s týmto ľudom, áno, dielo podivuhodné a predivné; múdrosť jeho múdrych zahynie a rozumnosť jeho rozumných bude skrytá. Beda tým, čo sa hlboko ukrývajú, aby zatajili svoj zámer pred Pánom, ktorých skutky sa dejú v tme a ktorí hovoria: Kto nás vidí a kto o nás vie? Veru, vaše prevracanie vecí naruby bude pokladané za hrnčiarovu hlinu; či azda dielo povie o tom, ktorý ho urobil: Neurobil ma, alebo či povie utvorená vec o tom, ktorý ju utvoril: Nemal rozum?“

„Každé slovo z tohto sa naplní. Sú takí, ktorí nepokorujú svoje srdcia pred Bohom a ktorí nebudú chodiť priamo. Skrývajú svoje skutočné úmysly a udržiavajú spoločenstvo s padlým anjelom, ktorý miluje lož a lož tvorí. Nepriateľ vkladá svojho ducha na mužov, ktorých môže použiť na oklamanie tých, čo sú čiastočne v tme. Niektorí sa čoraz viac nasiakajú tmou, ktorá prevláda, a odkladajú pravdu pre blud. Nastal deň, na ktorý ukázalo proroctvo. Ježiš Kristus nie je pochopený. Ježiš Kristus je pre nich bájkou. V tomto období dejín zeme mnohí konajú ako opití muži. Zastavte sa a žasnite; kričte a volajte; sú opití, ale nie od vína; potácajú sa, ale nie od opojného nápoja. Lebo Hospodin vylial na vás ducha hlbokého spánku a zavrel vaše oči. Prorokov a vašich vládcov, vidcov, prikryl. Na mnohých, ktorí sa domnievajú, že sú ľudom, ktorý bude vyvýšený, dolieha duchovná opitosť. Ich náboženská viera je práve taká, ako je predstavená v tomto Písme. Pod jej vplyvom nemôžu kráčať priamo. Vo svojom konaní robia krivé chodníky. Jeden a potom druhý sa kýva sem a tam. Pán na nich hľadá s veľkou úľutosťou. Cestu pravdy nepoznali. Sú to vedeckí osnovatelia a tí, ktorí mohli a mali pomôcť pre jasný duchovný zrak, sú sami zvedení a podopierajú zlé dielo.“

„Udalosti týchto posledných dní čoskoro nadobudnú rozhodujúci ráz. Keď sa tieto špiritistické zvody ukážu takými, akými v skutočnosti sú — tajným pôsobením zlých duchov — tí, ktorí v nich zohrali svoju úlohu, budú ako ľudia, ktorí stratili rozum.“

„Preto Pán hovorí: Pretože sa tento ľud približuje ku mne svojimi ústami a svojimi perami ma ctí, ale svoje srdce vzdialil odo mňa, a bázeň, ktorú majú pred mnou, je naučená podľa príkazu ľudí, preto, hľa, budem opäť konať medzi týmto ľudom podivuhodné dielo, áno, podivuhodné dielo a zázrak; lebo múdrosť ich múdrych zahynie a rozumnosť ich rozumných bude skrytá. Beda tým, ktorí sa hlboko usilujú ukryť svoju radu pred Pánom, a ich skutky sú vo tme, a hovoria: Kto nás vidí a kto o nás vie? Veru, vaše prevracanie vecí naruby bude pokladané za hrnčiarsku hlinu; lebo či dielo povie o tom, ktorý ho urobil: Neurobil ma? Alebo či výtvor povie o tom, ktorý ho stvárnil: Nemal rozum?“

„Je mi ukázané, že v našej skúsenosti sme sa stretli a stretávame práve s takýmto stavom vecí. Muži, ktorí mali veľké svetlo a podivuhodné prednosti, prijali slovo vodcov, ktorí sa pokladajú za múdрых, ktorí boli Pánom veľmi uprednostnení a požehnaní, no ktorí sa vyňali z Božích rúk a postavili sa do radov nepriateľa. Svet má byť zaplavený klamlivými bludmi, ktoré sa javia presvedčivo. Jedna ľudská myseľ, prijímajúca tieto bludy, bude pôsobiť na iné ľudské mysle, ktoré premieňajú drahocenné dôkazy Božej pravdy na lož. Títo muži budú zvedení padlými anjelmi, hoci mali stáť ako verní strážcovia, bdejúci nad dušami ako tí, ktorí budú musieť vydať počet. Zložili zbrane svojho boja a dali pozor zvodným duchom. Rušia účinnosť Božej rady a odkladajú bokom jeho varovania a karhania a sú priamo na Satanovej strane, venujú pozornosť zvodným duchom a náukám démonov.

„Duchovná opitosť teraz dolieha na ľudí, ktorí by sa nemali potácať ako tí, čo sú pod vplyvom silného nápoja. Zločiny a nepravosti, podvod, klamstvo a nečestné konanie naplňujú svet v súlade s učením vodcu, ktorý sa vzbúril v nebeských nádvoriach.

„Dejiny sa majú zopakovať. Mohla by som určiť, čo bude v blízkej budúcnosti, ale ten čas ešte nenastal. Podoby mŕtvych sa budú zjavovať prostredníctvom ľstivého výmyslu satana a mnohí sa spoja s tým, kto miluje a pácha lož. Varujem náš ľud, že priamo v našom strede sa niektorí odvrátia od viery a budú načúvať zvodným duchom a náukám démonov, a ich prostredníctvom sa bude o pravde hovoriť zle.“ Battle Creek Letters, 123–125.

Prvá kapitola Daniela, predstavujúca posolstvo prvého anjela zo Zjavenia štrnástej kapitoly, je v súlade s počiatočnými dejinami šelmy zo zeme. Prvá, druhá a tretia kapitola Daniela, predstavujúce posolstvá všetkých troch anjelov zo Zjavenia štrnástej kapitoly, sú v súlade so záverom dejín Spojených štátov. Nabuchodonozor predstavuje dejiny prvého anjela a prvú kapitolu Daniela. Baltazár predstavuje dejiny tretieho anjela a prvé tri kapitoly Daniela.

„Na posledného vládcu Babylonu, tak ako v predobraze na jeho prvého, doľahol rozsudok božského Strážcu: ‚Ó, kráľ, ... tebe sa hovorí: Kráľovstvo od teba odňali.‘ Daniel 4:31.“ Proroci a králi, 533.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v našom štúdiu o Nabuchodonozorovi a Belšaccarovi.

„Bélšaccar, ohromený týmto zjavením Božej moci, ukazujúcim, že hoci o tom nevedeli, mali Svedka, mal veľké príležitosti poznať skutky živého Boha, Jeho moc a konať Jeho vôľu. Bola mu udelená veľká prednosť svetla. Jeho starý otec Nabuchodonozor bol varovaný pred nebezpečenstvom, že zabudne na Boha a bude oslavovať seba samého. Bélšaccar vedel o jeho vyhnaní zo spoločnosti ľudí a o jeho spoločenstve s poľnou zverou; a tieto skutočnosti, ktoré mu mali byť poučením, pominul, akoby sa nikdy neboli stali; a pokračoval v opakovaní hriechov svojho starého otca. Odvážil sa páchať zločiny, ktoré privolali Božie súdy na Nabuchodonozora. Bol odsúdený nielen preto, že sám konal bezbožne, ale aj preto, že nevyužil príležitosti a schopnosti, ktoré by, keby boli rozvíjané, viedli k tomu, aby konal správne.“ Testimonies to Ministers, 436.